

Beslutningsforslag nr. B 128. Fremsat den 22. marts 2000 af Keld Albrechtsen(EL) og Frank Aaen (EL)

Forslag til folketingsbeslutning om flertalsafgørelser i EU på skatte-, social- og arbejdsmarkedsområderne

Folketinget opfordrer regeringen til
– enten at nedlægge veto mod traktatforslag om
flertalsafgørelser på skatte-, social- og ar-
bejdsmarkedsområderne

– eller at kræve en dansk undtagelse, så flertals-
afgørelser på disse områder ikke får virkning
for Danmark.

Bemærkninger til forslaget

Forslagsstillerne har stillet dette forslag for at sikre, at Danmark ikke i forbindelse med den kommende regeringskonference og på det afsluttende møde i Nice i december 2000 accepterer, at der indføres flertalsafgørelser på det sociale, arbejdsmarkedsmæssige og skattepolitiske område. Forslaget opfordrer regeringen til enten at nedlægge veto mod flertalsafgørelser på disse områder eller som minimum at sikre en dansk undtagelse, så disse områder ikke får virkning for Danmark.

Disse forslag kommer bl.a. som en konsekvens af ØMU-udviklingen – i forlængelse af ØMU'ens konvergenzkriterier og forsøgene på at harmonisere de overordnede økonomiske betingelser for euro-landene. I flere år har alle økonomiske og faglige eksperter sagt, at euro-landene vil være nødt til også at harmonisere/samordne hele det sociale og faglige område for at sikre en økonomisk og social sammenhængskraft bag den fælles mønt og centralbank.

Unibank offentliggjorde for eksempel i juli 1998 en analyse af ØMU'en og det europæiske arbejdsmarked, som efterlyste reformer på det europæiske arbejdsmarked. I Politikens referat af denne rapport hed det den 3. juli 1998:

»For høje dagpengesatser, høje omkostninger ved afskedigelse af medarbejdere samt manglende faglig og geografisk mobilitet er nogle af de væsentligste årsager til, at den europæiske ledighed har svært ved at komme under de nuværende 10 procent.«

Det samme tema følges op af Berlingske Tidende den 15. september 1998, hvor avisen skriver om, at »ØMU fremtvinger reformer«. I artiklen siger cheføkonom John Madsen fra Nykredit Bank:

»Strukturpolitik bliver hjørnesteinen i europæisk politik i de kommende år, og arbejdsmarkedsreformer bliver den afgørende brik. Det skyldes, at det reelt er den eneste frihedsgrad i den økonomiske politik i

euro-området.« Han siger også, at euro-landene har forpligtet sig til at overholde stabilitetspagten, og det betyder, at de »reelt er tvunget til at gennemføre de arbejdsmarkedsreformer, som vismænd og økonomer har peget på i mange år som et grundlæggende problem«.

Sidst er det blevet formuleret af EU's kommissær for økonomiske og monetære anliggender, spanieren Pedro Solbes Mira. Ifølge Ritzau den 14. marts 2000 sagde han til en gruppe danske parlamentarikere i Strasbourg, at det bliver nødvendigt for EU-landene at harmonisere og koordinere en række økonomiske politikker. Her nævnte han blandt andet skattepolitikken, arbejdsmarkedspolitikken og det sociale område. Desuden fastslog han også, at et dansk ja til euroen også betyder et dansk ja til en politisk union.

Det er symptomatisk for den danske debat om EU, at sådanne udtalelser fra en EU-kommissær fejles af bordet af de danske unionstilhængere, som ikke er vilde med sådanne klare unionspolitiske udtalelser før en folkeafstemning om euroen. Den konservative leder, Bendt Bendtsen, siger til Ritzau den 15. marts 2000 om Pedro Solbes, at »han er et vrøvlhoved, som jeg ikke lader mig påvirke af«.

Der er i længere tid kommet udtalelser og forslag fra EU-bureaukratiet og fra forskellige EU-lande om, at der skal indføres flertalsafgørelser på ovennævnte områder. Ifølge Politiken den 8. marts 2000 er »... et stort flertal af de 15 EU-lande ... parate til at afskaffe voretten, når der skal laves fælles regler for arbejdsmarkedet og dele af socialpolitikken. Det kan få store konsekvenser for den danske model, fordi EU kan få beføjelser til at lave regler på områder, hvor det i dag er arbejdsmarkedets parter, der lægger kursen«.

Ifølge Politiken siger den danske EU-ambassadør, Poul Skytte Christoffersen, at »Der er meget stor til-

F. t. beslutn. vedr. flertalsafgørelser i EU

slutning til de ideer, der ligger om at indføre flertalsafgørelser her«.

Ifølge Jyllands-Posten samme dag har – ud over Danmark – »kun Storbritannien ... også sagt nej til så radikale ændringer. Mens det danske nej skyldes frygt for, hvad man ser som anslag mod et velfungerende arbejdsmarked, begrundes det britiske nej med, at sådanne indgreb bliver for dyre for arbejdsgiverne og dermed koster arbejdspladser«.

Tirsdag den 14. marts siger Europa-Kommissionen i en erklæring, at den går ind for, at sager om social sikring fremover skal kunne besluttes ved flertalsafgørelser. Romano Prodi, formand for Europa-Kommissionen, og Europa-kommissæren for regeringskonferencen, Michel Barnier, siger i en fælles erklæring:

»Med et stigende antal medlemslande er EU nødt til at forbedre beslutningsprocessen. Kvalificerede flertalsafgørelser på skat og social sikring vil give en mere effektiv beslutningsproces forud for udvidelsen.«

Så det er temmelig klart, at det kun er et spørgsmål om tid, før der bliver indført flertalsafgørelser på disse områder.

Herhjemme siger Socialdemokratiets EU-ordfører og formand for Folketingets Europaudvalg, Claus Larsen-Jensen, til Politiken den 11. marts 2000:

»Vi ønsker, at der fortsat skal gælde en form for voretoret i forhold til afstemningsreglerne på arbejdsmarkedsområdet ... situationen er den, at vi i Danmark ikke for alvor har diskuteret, hvilke konsekvenser det vil få, hvis EU får mere indflydelse på social- og arbejdsmarkedsområdet. Og så længe det er tilfældet, er det halsløs gerning, hvis vi kaster os ud i et projekt, der i værste fald kan underminere den danske aftalemodel og velfærdsmodel.«

Den nye fødevarerminister, Ritt Bjerregaard, tror ikke rigtig på, at EU's stats- og regeringschefer kan enes om at røre ved velfærdspolitikken.

Men denne tro strækker sig dog ikke længere end til, at hun til Politiken den 11. marts siger: »Men jeg går ikke ud og garanterer eller lover, at der ikke sker noget på dette område. Jeg forklarer, hvordan konstruktionen er i EU og i de enkelte lande, og hvorfor jeg derfor tror, de ikke vil røre ved dette område.«

Arbejdsmarkedsforsker Carsten Strynø Jensen fra Københavns Universitet siger den 9. marts 2000 til Aktuelt, at nye afstemningsregler i EU på det arbejdsmarkeds-mæssige område vil føre til flere regler på arbejdsmarkedet, og det kan betyde fagforeningens endeligt. Strynø Jensen mener, at dette i sin yderste kon-

sekvens kan betyde, at et flertal i EU kan bestemme, at der skal laves fælles strejkeregler.

Det må være åbenlyst for enhver, at en egentlig EU-lovgivning på alle væsentlige områder af arbejdsmarkedet vil medføre en underminering af det danske faglige aftalesystem. Selv om dette med rette kan kritiseres på mange områder, er det dog at foretrække frem for en EU-lovgivning.

Arbejdsmarkedsforsker Jesper Due siger den 9. marts 2000 til Politiken: »Det vil få helt uoverskuelige konsekvenser for den danske måde at regulere forholdene på arbejdsmarkedet på. Der vil være åbnet en dør til en udvikling, som vil afvikle den danske model. Og hvis vi vurderer, at det danske system er bedre end lovgivning, så må vi stå fast.«

Dette er forslagsstillerne helt enige i. Derfor har vi stillet dette forslag til folketingsbeslutning. Vi er ganske klar over, at der p.t. kun foreligger forslag på områderne til regeringskonferencen. Men som citaterne ovenfor klart illustrerer, er det et meget stort flertal af EU-landene, som går ind for dette. Og vi har jo tidligere oplevet, at siddende danske regeringer ikke har holdt fast ved deres løfter til vælgerne om, at nu kommer der ikke mere union – løfter om, at EU ikke kommer til at lovgive for det sociale og arbejdsmarkeds-mæssige område.

Ud over arbejdsmarkedet arbejder Europa-Kommissionen jo også med EU-forslag om pension, efterløn og børnepenge til ikke-danskere, og hvis der vedtages flertalsafgørelser, vil sådanne regler kunne indføres imod dansk ønske om få år.

Her op til folkeafstemningen om euro-undtagelsen den 28. september ville det derfor være godt, at Folketinget – herunder regeringspartierne – vedtager denne beslutning for at markere, at de mener det alvorligt med forsikringerne til den danske befolkning om, at man ikke vil acceptere, at der bliver lavet EU-lovgivning på disse områder med flertalsafgørelser.

Specielt når vi kan læse, at S-ordføreren, Claus Larsen-Jensen, til Politiken den 10. marts 2000 kan sige: »Jeg er ret ligeglad med, hvad der blev sagt i 1998. Det afgørende er, at euroen er sat i gang, de andre EU-lande er med, og Grækenland har netop besluttet at ansøge om at komme med. Det afgørende er, om vi som danskere er bedst tjent ved at være med eller ej.«

Dette sagt i en kommentar til, hvad Socialdemokratiet sagde – lovede – op til folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj 1998, hvor bl.a. statsministeren sagde, at nu kommer der ikke mere union, og hvor S-næstformanden Ole Stavd sagde, at en folkeafstemning om de danske forbehold bliver ikke aktuel de næste fire år.

Begge dele holdt ikke vand. Vi har nu fået annonceret folkeafstemningen et par år før lovet. Vi kan se frem til en regeringskonference, hvor der kommer meget mere union, herunder flertalsafgørelser på ovennævnte områder.

Derfor er det nødvendigt, at det danske Folketing vedtager en forpligtende folketingsbeslutning, som kan holde den danske regering og andre unionstilhængere fast på, at Danmark enten vil nedlægge veto mod disse flertalsafgørelser eller sikre en dansk undtagelse på områderne.

Skriftlig fremsættelse

Keld Albrechtsen (EL):

Som ordfører for forslagsstillerne tillader jeg mig herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om flertalsafgørelser i EU på skatte-, social- og arbejdsmarkedsområderne.

(Beslutningsforslag nr. B 128).

Jeg henviser i øvrigt til de bemærkninger, der ledsager forslaget, og anbefaler det til Tingets velvillige behandling.